

Ουκ αρνησόμεθά σε φίλη Ορθοδοξία

Συντάκτης: Δημήτρης Νατσιός

Θυμάμαι, πριν από μερικά χρόνια, υπηρετούσα σε σχολείο χωριού που βρίσκεται στις υπώρειες του όρους Μπέλες, στα σύνορα με το υπερφίαλο ανθυποκρατίδιο των Σκοπίων. Το σχολείο παλιό, με θέα εξαιρετική στο κατάφυτο βουνό, χρησιμοποιούσαμε ακόμη τις ξυλόσομπες. Κάποια μέρα με επισκέφτηκε ο σχολικός σύμβουλος. (Το ΠΑΣΟΚ το '81, κατά το συνήθειό του, κατάργησε τους επιθεωρητές και τους μετονόμασε σε σχολικούς συμβούλους. Συνοδεύτηκε η κατάργηση και με αρκετές δόσεις συκοφαντίας και απαξίωσης για το έργο των επιθεωρητών. Και όμως οι άνθρωποι εκείνοι, στην πλειονότητά τους, επιτελούσαν σπουδαίο έργο, τους διέκρινε συνέπεια και επιστημοσύνη. Οι δάσκαλοι, είτε από σεβασμό, οι εργατικοί, είτε από φόβο, οι ...«αργόσυρτοι», εργάζονταν με ζήλο στην τάξη, γιατί υπήρχε έλεγχος και δοκιμασία του εκπαιδευτικούς τους έργου. Η επί το προοδευτικότερον εξέλιξη του θεσμού οδήγησε στη σημερινή, ουσιαστικά ανύπαρκτη, επίβλεψη της δημόσιας, εν γένει, παιδείας. Εξάλλου ο αιχλωρος λόγος του Πλούταρχου στην «περί παιδων αγωγής» πραγματεία του, ουδέποτε ξεπεράστηκε σε τούτον εδώ τον τόπο: «Ουδέν ούτω παιίνει τον ίππον ως βασιλέως οφθαλμός», τίποτα δεν παχαίνει το άλογο περισσότερο όσο το μάτι του βασιλιά).

Επανέρχομαι στην προλογική αφήγηση. Μεσ στην τάξη που δίδασκα, ήταν αναρτημένες εικόνες, ζωγραφίες ηρώων της Επανάστασης του '21. Σύμφωνα με το χαζοχαρούμενο πνεύμα της (νέας) εποχής, μου σύστησε ο σύμβουλος να αποκαθλώσω (κυριολεκτικά) τους ήρωες και να καθηλώσω (πάλι κυριολεκτικώς) κάδρα με τοπία, γατάκια, σκυλάκια, αυτά, τέλος πάντων, που βρίσκουμε σε παιδικά δωμάτια. Τα βλοσυρά και στιβαρά πρόσωπα των ενδόξων πολεμαρχών δεν δημιουργούν «κατάλληλη παιδαγωγική ατμόσφαιρα». Αρνήθηκα. Συνεχίζω και σήμερα να αναρτώ στην αίθουσα, που κάθε φορά διδάσκω, εικόνες ηρώων. Και πόσες φορές, όταν οι μαθητές κουράζονται, ξεστρατίζει ο λόγος στα χρόνια τα δοξασμένα... τότε, παιδιά, που ένα δεκαοχτάχρονο ναυτάκι από τα Ψαρά, έκανε τον σταυρό του, κι ανατίναζε αιματοβαμμένες ναυαρχίδες ή ο άλλος, δίπλα του, που έσκιζε χάρτινα διπλώματα αρχιστρατηγίας και κέρδιζε, στο πεδίο της μάχης, παράσημα αθανασίας. Και οι μαθητές αντικρίζουν τα πρόσωπα του Κανάρη, του Μπότσαρη, του Διάκου, του Παπαφλέσσα, μπρος στα μάτια τους ξανοίγεται το Εικονοστάσι του Γένους. Ξεκλειδώνει η άγουρη μνήμη και πλαγιάζουν στα φυλλάματά της οι αγιασμένες μορφές των ηρώων. Για

πάντα, «κτῆμα ες αεί». Ημερεύουν τα παιδιά, συγκινούνται, καμαρώνουν. Και πώς αλλιώς; Μιλάς για πρόσωπα, όχι για μικρά, ξέψυχα, μίζερα πράγματα, συνταγές μαγειρικής και οδηγίες χρήσης καφετιέρας (βιβλία γλώσσας ΣΤ' δημοτικού). Υποσιτίζουμε πνευματικά τα παιδιά και μετά απορούμε, γιατί νιώθουν ναυτία και σιχασιά για τον «ωραίο» κόσμο μας.

Βάζω πάνω από τους ήρωες την εικόνα του Χριστού, πάντοτε. Γιατί; Διότι «τον Χριστό φοβόμαστε και αυτείνη η θρησκεία μας λευτέρωσεν και βγήκαμε εις την κοινωνία του κόσμου» κανοναρχεί ο Μακρυγιάννης. «Θα βγουν πράγματα από τα σχολεία που ο νους σας δεν φαντάζεται» προφήτεψε ο άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός. Τώρα κατανοώ πλήρως την προφητεία. Θα βγει από το ελληνικό σχολείο ο Χριστός, ολοκληρώνεται η «μετακένωσις» των δυτικών «φώτων». Τα κόκαλα του Κοραή θα αναπαυτούν. Τα πνευματικά του έκγονα και λοιπά απολειφάδια της Νέας Τάξης πανηγυρίζουν. Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, τελειώς ανυπόληπτο για τους ισχυρούς της γης, αποφάσισε τον εξοβελισμό, από τα σχολεία της Ιταλίας, της παράστασης με τον Εσταυρωμένο. Οι Ιταλοί αντέδρασαν στην γελοία απόφαση, η παπική θρησκεία στηλίτευσε με ειρωνεία το περί ου ο λόγος δικαστήριο. Όπως αναμενόταν, η κλαγγή της... σταυρομαχίας πέρασε τα σύνορα της Ιταλίας και, ωσάν τα σαλιγκάρια που ξεμυτίζουν από το καβούκι τους μετά από βροχή, άρχισαν οι γηγενείς «ανθρωποκάμπιες» (Κόντογλου) και τα γνωστά σαπρόφυτα του νεοταξικού θερμοκηπίου να ξερνούν τα εμέσματά τους κατά της Εκκλησίας». «Να φύγουν οι εικόνες από τις τάξεις των ελληνικών σχολείων. Είμαστε κοινωνία πολυπολιτισμική», το γνωστό βλακώδες καρύκευμα των εκκλησιομάχων.

Μεταξύ αυτών και ο πρόεδρος της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδας (ΔΟΕ) Δημήτρης Μπράτης. Χωρίς να τον εξουσιοδοτήσει κανείς ο εν λόγω χασομέρης – συνδικαλιστής, δήλωσε τα εξής στην εφ. «ΝΕΑ»: «Συμφωνώ απόλυτα με την απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Δεν πρέπει να υπάρχουν στα σχολεία σύμβολα όπως οι σταυροί ή οι θρησκευτικές εικόνες που διαχωρίζουν τους μαθητές. Το σχολείο θα πρέπει να εξασφαλίζει ίσες ευκαιρίες σε όλους χωρίς κανέναν μαθητή να αισθάνεται μειονεκτικά λόγω της καταγωγής, της φυλής ή του θρησκευμάτος του». Και συνεχίζει ο συνδικαλιστής, (τι βρισιά κι αυτή), που έχει σίγουρα καμμιά εικοσαριά χρόνια να πατήσει το ποδάρι του σε σχολική τάξη «ότι και ο τρόπος διδασκαλίας των Θρησκευτικών στη σημερινή πολυπολιτισμική κοινωνία πρέπει να συζητηθεί σε βάθος από όλους τους εμπλεκόμενους φορείς προκειμένου να βρεθεί η καλύτερη λύση στο πλαίσιο της ισότητας των πολιτών όπως ορίζει το Σύνταγμά μας» (Με τέτοια διαπιστευτήρια είναι σίγουρο ότι θα ανέλθει σε υψηλότερα αξιώματα. Ο

Λένιν μιλούσε για «χρήσιμους ηλίθιους» του συστήματος). Διάβασα τις δηλώσεις του προέδρου της ΔΟΕ. «Κάπνισαν τα μάτια μου». Την ίδια στιγμή συνέταξα επιστολή παραίτησης από μέλος της ΔΟΕ, την οποία απέστειλα στον τοπικό σύλλογο δασκάλων Κιλκίς. Γράφω περίπου τα εξής:

«Αγαπητοί συνάδελφοι, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, προσφάτως ζήτησε την απομάκρυνση από τα σχολεία της Ιταλίας του σταυρού από τις τάξεις, απόφαση που αποδοκιμάστηκε από τα κόμματα και μεγάλη μερίδα του λαού. Το θέμα απασχόλησε και τα ημέτερα Μ.Μ.Ε. Είναι γνωστό πως το Σύνταγμά μας (άρθρο 16) προβλέπει την θρησκευτική διαπαιδαγώγηση των μαθητών, εξυπονώντας την ορθόδοξη αγωγή. Ταυτοχρόνως, ο σταυρός, οι εικόνες ανήκουν στα σύμβολα της πατρίδας μας, υποδηλώνουν την ταυτότητά μας. Όμως ο πρόεδρος της ΔΟΕ, χωρίς εξουσιοδότηση, ερχόμενος σε αντίθεση και με το λαϊκό αίσθημα και με την πλειονότητα – όπως πιστεύω – των δασκάλων επικρότησε την ανωτέρω απόφαση. Ο ίδιος άνθρωπος, παλαιότερα, είχε επαινέσει και το επαίσχυντο βιβλίο ιστορίες της Στ' δημοτικού, το οποίο αποσύρθηκε κακόν – κακώς. Κατόπιν τούτων, επειδή δεν ανέχομαι, ως μαχόμενος Έλληνας και χριστιανός, δάσκαλος, να εξευτελιζόμαστε στα μάτια του λαού από τις αντορθόδοξες και ανθελληνικές θέσεις που πρεσβεύει ο κ. Μπράτης, επιθυμώ την διαγραφή μου από μέλος του συλλόγου και της ΔΟΕ. Η απόφασή μου ισχύει για όσο καιρό ο κ. Μπράτης θα προϊστάται του συνδικαλιστικού μας οργάνου». Προτρέπω κι άλλους συναδέλφους που θίγονται από την δήλωση του προέδρου της ΔΟΕ, να πράξουν ομοίως. Να τελειώνουμε με τους αργόσχολους και αργόμισθους, που χρησιμοποιούν την γάγγραινα του (νυν) συνδικαλισμού, ως μέσο αναρρίχησης σε χρυσοπλούμιστα αξιώματα.

Κλείνω με τα λόγια του Ιωσήφ Βρυέννιου, μεγάλου διδασκάλου της Ορθοδοξίας, που έζησε λίγο προ της αλώσεως της Πόλης από τους Τούρκους: «Ουκ αρνησόμεθά σε φίλη Ορθοδοξία, ου ψευδόμεθά σε πατροπαράδοτον σέβας. Εν σοι εγεννήθημεν, εν σοι ζώμεν, εν σοι κοιμησόμεθα. Ει δε και καλέσει καιρός και μυριάκις υπέρ σου τεθνηξόμεθα».

Νατσιός Δημήτρης
δάσκαλος- Κιλκίς